

PARLEM DE CUINA

“Azúcar con amor” (I)

Per a la jornada gastronòmica d'avui i de les properes setmanes, comptam amb la col·laboració de Conchín Requena Martínez, bloguera i pastissera per devoció. Cochín, d'ençà de l'any 2009 ens mostra les seves creacions al blog <http://www.azucarconamor.es/>; tota una experiència dolça que us convido a visitar. (L'entrevista l'hem feta en castellà)

El blog está activo desde 2009, pero: ¿Desde cuando tienes esa buena mano para el dulce?
- Pues la verdad es que anteriormente al blog hacía poca repostería, lo justo, algún bizcocho y poco más.

Dices que no eres profesional, aunque tus creaciones dicen lo contrario ¿Como consigues esas terminaciones? Se tiene que ser un poco más que cocinera /repostera para modelar y decorar así.

-Le dedico mucho tiempo y con la práctica se perfecciona la técnica. ¿Cocinera o repostera? Creo que teniendo un poco de cada y un poco de gracia para modelar.

¿En qué trabajas? ¿Está relacionado con la repostería?

-Trabajo en una Farmacia, como verás no tiene nada que ver con la repostería.

¿Cuánto tiempo inviertes en una tarta como las que muestras en tu blog?

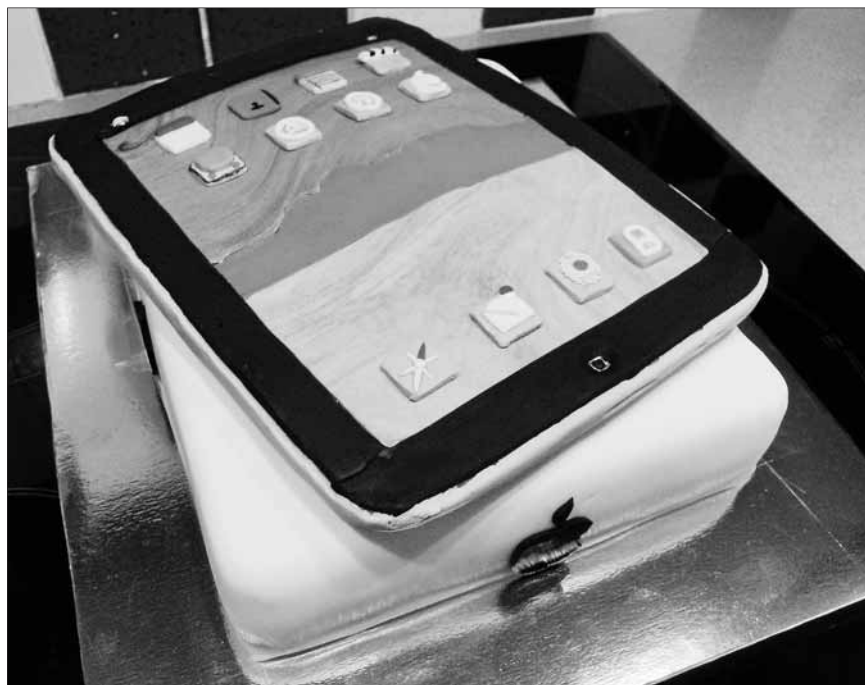
-Como tengo que hacerlas a ratos libres me tengo que organizar y una tarta compleja me lleva 2 ó 3 días trabajando generalmente por la noche.

¿De cuál de tus elaboraciones estas más satisfecha? ¿Por qué?

-Aunque no te lo creas, de todas, para mí todas son especiales porque cada una fue un reto y una evolución por lo que tenía que pasar para mejorar.

¿Alguna se le resiste?

-Me gustan los retos y eso supone innovar. Por esta razón

alguna me ha costado bastante de sacar adelante pero luego es una recompensa publicar algo original en el blog.

Navegando por su blog he visto que ha hecho algunos cursos con Megasilvita ¿Dónde más se ha formado, o es autodidacta?

-Hice un curso con ella a finales del 2009, aunque ya tenía idea, quería ver si lo que yo hacía era correcto ya que lo que yo sabía lo había aprendido de leer y buscar por internet. A finales de Octubre me fui a Barcelona a un curso de modelado de flores ya que me encanta como quedan.

Muchas gracias por tu tiempo y enhorabuena por tu trabajo.

Es un placer para mí ver que a la gente le gusta lo que hago. Un saludo.

A la fotografia que acompanya aquest article podeu veure una de les seves darreres creacions la “Tarta Ipad”. Així la presenta:

Tarta iPad

Si os digo que he preparado algo mágico y revolucionario, seguramente muchos habréis adivinado de qué se trata pero los que no estáis muy metidos en el mundillo de la tecnología os contaré que este es el eslogan que usa Apple para referirse a su iPad.

Esta tarta la he hecho para celebrar el primer año de vida de la mejor página web de iPad de habla hispana que lleva mi amigo Daniel Peris, su página es <http://www.ipadizate.es> y os recomiendo que le echéis un vistazo porque es genial.

Hacer un iPad de bizcocho era algo que no me parecía viable pues tendría que haber sido muy fino y seguro que se hubiera roto. Después de mucho pensar se me ocurrió hacer el iPad de galleta y luego forrarlo con fondant y hacerle todos los detalles.

Para que la tarta tuviera consistencia hice una base donde apoyar el iPad para ello preparé un bizcocho MSC de vainilla con relleno de buttercream de queso y lo cubrí de fondant blanco muy en línea con la imagen de Apple.

He disfrutado mucho haciendo esta tarta aunque ha sido un gran reto para mí, creo que el resultado ha valido la pena.

Des d'aquí agrair a Cochín el seu temps, les seves idees i aquesta passió per la pastisseria que transmet. La setmana que ve descobrirem més creacions d'aquesta dolça bloguera.

Juan A. Fernández
parlemdecuina@hotmail.com
www.cuinant.com
<http://cuinant-blog.blogspot.com>

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Les hordes de Francisco Camps i la llibertat d'expressió

El president de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps (m'estalvio lo de senyor, ja que de porcs i de senyors s'ha de venir de casta) acaba de fer ell i la seva camarilla una mostra despòtica, antidemocràtica, i en contra de la llibertat d'expressió, no tan sols a un gran nombre de ciutadans i ciutadanes del País Valencià (malgrat a alguns els cogui el toponímic), tancant les emissions de TV3. Ho duia perseguint, com una espècie d'obsessió malaltissa des fa bastant estona i ho ha aconseguit. Dir que es perden batalles com aquesta, però no la guerra.

És un atemptat greu en contra de la cultura catalana, i un menyspreu, que és per aquí on van els tirs dels que encara ara somnien amb “el imperio español”, amb retornar a esser “la reserva espiritual de occidente” i amb “una , grande y libre”; somniant vespre si, vespre també, que són portats baix pal-li com es feu amb el dictador de bigotet curt (em fa tanta mandra posar el seu nom) que gràcies a Déu passa a millor vida, o no?. Tal volta existeix el infern pels que assassinen com el feu amb les darreres sentències de mort que signà abans d'espitar-la.

Hom al·lucina i flipa en colorins, quan al País Valencià, aquest personatge més que fosc, em refereix al President Camps i a tota la banda d'acòlits, Barberà inclosa, circulen com si fossin els amos de la possessió i callant de mala manera als qui no convé que xerrin massa, estiguin dins el seu partit com el cas Ricardo Costa, número dos del PP valencià , en el que en Rajoy el va fotre defora del partit, perquè en Camps no l'anomenés conseller, i d'altres valencians que han hagut de partir del seu país perquè han estat vedats i no troben ni feina. La veritat és que no feia comptes escriure de política , si no de la mobilització que es feu a la plaça per defensar la continuïtat de “Ses Marjades”, però com en aquest mateix setmanari hi haurà l'entrevista a Cati Eva Canyelles que ha fet Jero Reynés

i la informació de Lluc Garcia que he vist que prenía notes, no he volgut saturar amb més informació sobre la mateixa temàtica. Sortirà en les properes setmanes.

Anant al tema sobre el que havia encetat l'article, hom no acaba d'entendre com amb la quantitat de casos de corrupció – el que de moment bat record és el Pius Pius, malgrat UM no és queda curta, encara estiguin governant o desgovernant el País, amb majoria absoluta i no els hi hagi passat factura per part dels seus votants. No sé si pensar, o que duen unes clucales ben col·locades i uns antifàços sense forats per no veure la corrupció que manegen als que són votats o que ja els hi està bé i no ho volen ni veure, perquè farien el mateix si poguessin i mantenen una fidelitat?

Tampoc entenc l'actuació de Mariano Rajoy (marianito el corto és un altre, parent tal volta?) que sembla que no empre la mateixa vara de mesurar , depèn dels casos i ja ho explicaré, que el seu antecessor Ansar, a qui no li va tremolar la mà quan tallà el cap de Gabriel Cañellas pel Cas Túnel de Sóller (També dir que ni Cañellas, ni J. Matas, tingueren cap mania en tallar el coll a Cristòfol Soler). O sigui, per un cert tipus de corrupció, no es podien embrutar les seves files que volia més netes que una patena el gran amic de Bush. Un altre que tal amb la llibertat d'expressió i la democràcia, com quan milions de ciutadans de l'estat espanyol sortiren (sortirem) al carrer, perquè no s'entrés a la Guerra d'Iraq i el puta cas que ens va fer aquest “senyor” (repeteix que s'ha de venir de casta) Qui controla la comunicació i la informació controla el poder. El personatge Camps ho sap molt bé i vol uns canals de TV submisos, controlats i manipulats per ell i la seva guàrdia personal.

Omnium ja està preparant les corresponents mobilitzacions, si estàs al País Valencià podeu comptar que hi aniria. Els hi don tot el meu suport des d'aquí.

I Rajoy que arriba a la cimera dins el seu partit, en gran part per gràcia i suport del president valencià, no li queden més pilotes, que retornar-li el favor donant-li el suport, perquè encapsa-li les llistes de les properes eleccions autonòmiques, malgrat a vegades amb la gran pilota de merda (perdonau per l'escatologia) del Cas Gurtel, li faci més nosa que un pedrolí dins la sabata. Però com el maig hi ha eleccions, no vol que se li remogui massa el galliner, com ha passat aquí a la nostra roqueta en el partit que encapsala Josemon Bauza, amb la fugida de Jaume Font i la creació d'un partit anomenat Lliga Regionalista.

Per les nostres contrades també bufen vents forts i com he pogut llegir en el nostre setmanari , no anterior si no de fa dues setmanes, Margalida Llobera, ha abandonat la junta local del PP Fornalutx.

Vist lo vist, hom pensa que enlloc de marejol dins el si del partit dretà, hi ha com una mar brava amb uns vents costaners de gran velocitat i veurem com porta el timó el recent estrenat parlamentari Josemon Bauzá.

Feia estona que no escrivia de política, ni de polítics o professionals de la política (bon sou, bona mamandera i trampolí de negociets o càrrecs a empreses amigues per quan la deixin: por los favores prestados al partido).

La veritat és que hi ha temes molt més interessants i el meu amic i veïnat de columna Joan Castanyer té la llendera per mà i no els n'hi passa ni una. Ben fet Joan, bona feina.

Acab la frase final de l'escriptor valencià Manuel Baixaulí, del seu manifest personal (molt clar i bo) : o Camps o democràcia. No hi ha terme mitjà.

Josep Bonnin

